

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی جایگاه شادی در اسلام و روان شناسی

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی پژوهش های نوین ایران و جهان در روانشناسی و علوم تربیتی، حقوق و علوم اجتماعی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

مرضیه سلطان الکتابی - کارشناس ارشد روانشناسی بالینی. مدرس دانشگاه های سپاهان و المهدی و هشت بهشت در اصفهان

صدیقه اعظم - سطح چهار حوزه. مدرس حوزه و دانشگاه معارف قرآن و عترت

خلاصه مقاله:

این پژوهش با روش کتابخانه‌ای و با رویکردی علمی-دینی در پی بررسی جایگاه و راهکارهای شاد زیستن در اسلام و روانشناسی است. به این منظور چندین رویکرد از روانشناسی که به مساله شادی پرداخته‌اند و همچنین جایگاه شادی از نظر اسلام نیز طبق آیات قرآن و روایات اهل بیت علیهم السلام مورد بررسی قرار گرفت. در نتیجه ی بررسی - انجام شده دریافتیم که اسلام؛ 1- نه تنها با شادی انسان مخالف نیست بلکه شادی را در زندگی تجویز میکند. 2 نه تنها شادی را تجویز میکند، بلکه آن را هدفمند و مطابق با اهداف متعالی انسان قرار میدهد. 3- فقط با آن دسته از شادی‌هایی مخالف است که موجب غفلت و فراموشی از یاد خدا، سبکسری، تمسخر دیگران، فراموشی آخرت و خدشه‌دار کردن کرامت انسانی باشد. از طرفی در روانشناسی مطالعات مربوط به شادی و رضایت از زندگی تنها به چند دهی گذشته و مخصوصا به پژوهشهای سلیگمن برمیگردد. کارهای بسیار زیادی در این زمینه انجام گرفته اما نکته‌ی مهمی که وجود دارد یک بعدی نگاه کردن علم روانشناسی به انسان است. در اغلب غریب به اتفاق پژوهشهای روانشناسانه بعد ملکوتی و الهی و خلیفه الهی انسان که اصل وجود اوست نادیده گرفته میشود. ردپای اینگونه نگرش به انسان در مطالعات شادی هم هویداست، آنجا که هیچ اثری از شادی اخروی و رضایت الهی در پرسشنامه های مربوط به شادی دیده نمیشود و تنها ملاک شاد بودن غم نداشتن توصیف میشود.

کلمات کلیدی:

شادی، اسلام، روانشناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/692800>

